

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2013/2020
09.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Видослав Рудић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Грујић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4581/19 од 12.12.2019. године, у седници одржаној 09.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4581/19 од 12.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 200/2019 од 10.09.2019. године, ставом првим изреке тужени је обавезан да тужилји накнади материјалну штету у износу од 2.883.386,50 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 554.015,00 динара. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев преко износа досуђеног ставом првим изреке, и захтев за исплату законске затезне камате од 27.11.2012. године до 10.09.2019. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4581/19 од 12.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу и у делу одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Ревизијом се истиче погрешна примена материјалног права и наводи да је требало применити одредбу члана 163. Закона о облигационим

односима, али се не указује на разлоге за подношење посебне ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјавене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 29.04.2014. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 2.883.386,50 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић